

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/36/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201260
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1015201260.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne : Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, so sídlom v Košiciach, Šrobárova 2, IČO : 00 397 768, právne zastúpená : Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom kancelárie v Košiciach, Zoborská 13, IČO : 47 256 206, proti žalovaným : 1/ Ministerstvo Školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Stromová 1, 2/ Výskumná agentúra, so sídlom v Bratislave, Sliačska 1, v konaní o správnej žalobe proti Správe o zistenej nezrovnalosti z 10. júna 2015 č. N21500994/S01 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov z 10. júna 2015 č. 26220120058/Z02, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. novembra 2016 č. k. 5S 187/2015-190, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .
Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) uznesením z 15. novembra 2016 č. k. 5S 187/2015-190 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho súdu“) odmietol správnu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a Správy o zistenej nezrovnalosti z 10. júna 2015 č. N21500994/S01 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov z 10. júna 2015 č. 26220120058/Z02 (ďalej aj ako „opatrenia žalovaného orgánu verejnej správy“), ako neprípustnú podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku z dôvodu, že neboli splnené podmienky na preskúmanie opatrení žalovaného orgánu verejnej správy v rámci správneho súdnictva. Správny súd rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas proti rozhodnutiu správneho súdu kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalobkyne“), v ktorej sa domáhala aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) zrušil rozhodnutie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobkyňa žiadala aj o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

3. Žalobkyňa napadla rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku - súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f/ Správneho súdneho poriadku - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. h/ Správneho súdneho poriadku - súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. j/ Správneho súdneho poriadku - súd podanie nezákonne odmietol.

4. K podanej kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný orgán verejnej správy v 2/ rade listom zo 6. februára 2017 a žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol a žalobkyňu zaviazal k náhrade trov kasačného konania. Listom zo 7. februára 2017 sa vyjadril k podanej kasačnej sťažnosti žalovaný orgán verejnej správy v 1/ rade a žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne zamietol podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a ustanovenie § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 Správneho súdneho poriadku, ustanovenia § 441 Správneho súdneho poriadku a ustanovenia § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa ustanovenia § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobkyne je potrebné zamietnuť.

6. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalobkyňou proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd odmietol správnu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a Správy o zistenej nezrovnalosti z 10. júna 2015 č. N21500994/S01 a Žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov z 10. júna 2015 č. 26220120058/Z02, ako neprípustnú podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g/ Správneho súdneho poriadku z dôvodu, že neboli splnené podmienky na preskúmanie opatrení žalovaného orgánu verejnej správy v rámci správneho súdnictva.

7. Podľa ustanovenia § 464 ods. 2 Správneho súdneho poriadku ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

8. Kasačný súd po podrobnom preštudovaní predloženého súdneho spisu a pripojených administratívnych spisov zistil, že rozhodovanie o kasačnej sťažnosti je vecou obdobnou, ktorá bola predmetom konania pred kasačným súdom vo veciach sp. zn. 1Sžfk 33/2017, sp. zn. 4Sžfk 37/2017, sp. zn. 5Sžfk 53/2017, sp. zn. 3Sžfk 66/2017 a sp. zn. 10Sžfk 14/2018. Vo vyššie uvedených veciach bol sťažovateľom rovnaký subjekt - žalobkyňa - Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, so sídlom v Košiciach, Šrobárova 2, IČO : 00 397 768, preto kasačný súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia len poukazuje na svoje skoršie rozhodnutia, s ktorými sa plne stotožňuje a konštatuje, že argumentácia žalobkyne v podanej kasačnej sťažnosti nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých správny súd odmietol jej žalobu.

9. Napokon v tejto súvislosti kasačný súd konštatuje, že v prejednávanej veci sa jedná o konanie podľa

druhej časti zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, keďže predmetom preskúmvanej veci je eventuálne vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov s poukazom na porušenie podmienok Zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, ktoré mali byť zistené opätovnou administratívnou kontrolou verejného obstarávateľa. Kasačný súd dáva do pozornosti ustanovenie § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z., z ktorého jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia vydané v konaní podľa druhej časti tohto zákona nie sú preskúmateľné súdom. Kasačný súd poukazuje aj na závery a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 57/2018, podľa ktorých v prípade, že orgán verejnej správy vydal napadnutý úradný list vo forme výzvy na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých podľa zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskej únie v znení neskorších prepisov, nemohol orgán verejnej správy zároveň uplatniť svoju rozhodovaciu právomoc, nakoľko tu absentuje donucovacia zložka výkonu verejnej moci. Ide totiž len o výzvu na dobrovoľné plnenie oznámenej (nie uloženej) povinnosti na základe zistených (iba tvrdených) skutočností.

10. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami žalobkyne sa správny súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a neopomenul žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, v dôsledku čoho správny súd správne právne posúdil predmetnú vec a neporušil práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Námietky žalobkyne vyhodnotil kasačný súd ako nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku ako nedôvodnú zamietol.

11. Žalobkyňa sa v kasačnej sťažnosti domáhala priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Kasačný súd podanej kasačnej sťažnosti odkladný účinok nepriznal vzhľadom k tomu, že opatrenia žalovaného orgánu verejnej správy nie sú spôsobilé spôsobiť žalobkyni závažnú ujmu, nakoľko nemôžu zasiahnuť do jej práv a právom chránených záujmov. Vo svetle uvedeného kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 188 Správneho súdneho poriadku zamietol.

12. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobkyni (sťažovateľke), ktorá nemala v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 167 ods. 1 a contrario Správneho súdneho poriadku). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (ustanovenie § 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 168 Správneho súdneho poriadku).

13. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.